

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare
a contestatiilor

DECIZIA nr. 370 din .2007
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. .X. SRL din .x.
inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala
sub nr. 341981/07.X.2007

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala de administrare a marilor contribuabili prin adresa nr.86664/06.X.2007, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr.341981/07.X.2007 asupra contestatiei formulata de **S.C. .X. SRL din .x. .**

S.C. .X. SRL din .x. contesta partial Decizia de impunere nr.X/19.07.2007 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Directiei generale de administrare a marilor contribuabili pentru suma de .X. lei reprezentand :

- .X. lei - impozit pe profit ,
- .X. lei - majorari de intarziere aferente .

In raport de data comunicarii Deciziei de impunere nr..X.19.07.2007, respectiv 25.07.2007, astfel cum rezulta din confirmarea de primire aflata in copie la dosarul cauzei, contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in 17.X.2007, asa cum rezulta din stampila aplicata de serviciul registratura pe originalul contestatiei.

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art.205, art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit. c) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in 31.07.2007 este legal investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de **S.C. .X. SRL din .x..**

I. Prin contestatia formulata impotriva Decizei de impunere nr..X.19.07.2007 privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala si a Raportului de inspectie fiscala nr..X./19.07.2007, societatea solicita urmatoarele:

1. Sa se dispuna anularea partiala a raportului de inspectie fiscala nr. .X./19.07.2007 si a Deciziei de impunere nr..X.19.07.2007 in ceea ce priveste obligatiile suplimentare de plata rezultate ca urmare a neluării in considerare a pierderii fiscale aferente perioadei 1999-2001 si obligatiile suplimentare rezultate ca urmare a neadmiterii deductibilitatii cheltuielilor cu transportul personalului in 2005;

2. Exonerarea societatii de la plata sumei de .X. lei reprezentand :

.X. lei - impozit pe profit stabilit suplimentar ,

.X. lei - majorari de intarziere aferente si dobanzile aferente.

Cu privire la neluarea in considerare de catre organele de inspectie fiscala a pierderii fiscale inregistrate de societate in anii 1999, 2000 si 2001 societatea arata ca nu a depus declaratiile privind impozitul pe profit aferente anilor 1999, 2000, 2001 si 2002.

Contestatoarea arata ca nu rezulta motivul pentru care se face distinctie intre pierderea fiscala a anilor 1999-2001 si pierderea anului 2002.

Societatea mai sustine ca in timpul inspectiei fiscale a adus la cunostinta organelor de inspectie fiscala faptul ca din eroare nu a depus declaratiile de impozit pe profit pentru anii 1999-2002 si in cel mai scurt timp a depus la registratura Directiei generale de administrare a marilor contribuabili .x. aceste declaratii, respectiv cu adresa nr..X.11.05.2007 pentru cele aferente anilor 2001 si 2002 si cu adresa nr..X./04.06.2007 cele aferente anilor 1999 si 2000.

Cu adresa nr..X./15.06.2007 Directia generala de administrare a marilor contribuabili .x. a raspuns la adresa sa nr..X./04.06.2007, aratand ca deoarece s-a implinit termenul de prescriptie, declaratiile privind impozitul pe profit aferente anilor 1999 si 2000 nu pot fi operate, facand referire la prevederile art.88 din Ordonanta Guvernului

nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare.

In sustinerea contestatiei **S.C. .X. SRL din .x.** arata ca organele de inspectie fiscala fac referire la faptul ca societatea nu a depus declaratiile de impozit pe profit pe anii 1999-2002, fara sa ia in considerare declaratiile de impozit pe profit depuse la registratura Directiei generale de administrare a marilor contribuabili .x., considerand ca aceasta constatare este rezultatul preluarii argumentelor aduse de DGAMC .x. in sprijinul refuzului de a procesa declaratiile depuse de societate, cu motivarea ca acestea au fost depuse dupa implinirea termenului de prescriptie prevazut de lege si ca atare nu pot fi operate in evidentele Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

Contestatoarea considera ca organele de inspectie fiscala aveau obligatia sa ia in considerare declaratiile de impozit pe profit aferente anilor 1999-2002 intrucat acestea au fost depuse la registratura Directiei generale de administrare a marilor contribuabili .x., iar Codul de procedura fiscala la art.81 si urmatoarele nu instituie niciun termen de prescriptie pentru depunerea acestor declaratii.

In sustinerea contestatiei societatea mai invoca prevederile pct.5 din cadrul Sectiunii B - Procedura intocmirii si depunerii declaratiei rectificative din OMF nr.2690/30.12.1997 pentru aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonantei Guvernului nr.68/1997 privind procedura de intocmire si depunere a declaratiilor de impozite si taxe, potrivit careia contribuabilul are dreptul de a depune declaratii rectificative dupa expirarea termenului de prescriptie a dreptului organelor fiscale de a stabili diferente de impozite si taxe.

Contestatoarea mai sustine faptul ca pentru perioada 1999-2001 nu a avut loc nici un control fiscal, nu este relevant in aceasta situatie.

2. In ceea ce priveste cheltuielile cu transportul personalului in regim de cursa, societatea sustine ca potrivit cadrului legal in vigoare in anul fiscal 2005 aceste cheltuieli sunt deductibile.

Societatea mai sustine ca legislatia fiscala in vigoare in anul 2005 nu include cheltuielile cu transportul personalului de la si la locul de munca in categoria cheltuielilor nedeductibile.

II. Prin Decizia de impunere nr..X.19.07.2007 emisa de Directia generala de administrarea marilor contribuabili au fost stabilite obligatii fiscale in sarcina societatii ca urmare /

constatarilor cuprinse in Raportul de inspectie fiscala nr..X./17.07.2007, astfel :

Perioada verificata -01.01.2002-31.12.2005

In anul 2002 societatea nu a intocmit si depus Declaratia privind impozitul pe profit aferenta anului 2002 pe care avea obligatia sa o depuna si sa o inregistreze la Directia Administrarii Veniturilor Statului .x., incalcand prevederile art.21 alin. 1, 3 si 4 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit si art.1 si 2 din OMF nr.53/2003 .

Organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea nu a intocmit si depus la organul fiscal nici declaratiile privind impozitul pe profit pentru anii 1999, 2000 si 2001.

Pentru perioada 01.01.-30.06.2002 **SC .X. .X.SA .x.** avea obligatia depunerii declaratiei privind impozitul pe profit, termenul limita de depunere a raportarilor contabile a fost 16.X.2002, incalcand prevederile Hotararii Guvernului nr.857/2002 .

Pin adresa nr.1041/27.04.2007, organul de inspectie fiscala a solicitat societatii sa ii puna la dispozitie declaratiile privind impozitul pe profit pentru anul 2001, 2002 si pentru perioada 01.01-30.06.2002. Societatea prin adresa nr..X./02.05.2007 raspunde ca acestea nu-i pot fi puse la dispozitie deoarece nu au fost depuse la organul fiscal.

In aceste conditii organele de inspectie fiscala au recalculat pierderea fiscala pe anul 2002 si au stabilit obligatiile de plata cu titlu de impozit pe profit, pentru perioada verificata .

2. Cu privire la cheltuielile cu transportul pe anul 2005 organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a inregistrat in cont 624 .1 " Cheltuieli cu transportul de personal" suma de .X. lei in baza facturilor emise de catre prestatorul SC .X. SRL .x. a caror contravaloare reprezinta transportul in regim de cursa - conventie a salariatilor conform cererii de transport a societatii.

Organul de inspectie fiscala a stabilit ca inregistrarea acestor cheltuieli ca fiind cheltuieli deductibile fiscal s-a facut cu incalcarea prevederilor art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

III. Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei si avand in vedere motivatiile societatii contestatoare si constatările organului de inspectie fiscala, in raport cu actele normative invocate de acestea, se retin urmatoarele:

1. Referitor la suma de .X. lei din care:

- .X. lei- impozit pe profit;
- .X.lei - majorari de intarziere.

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala trebuiau sa ia in considerare la calculul obligatiilor fiscale pe anul 2002 pierderile fiscale aferente anilor 1999-2001 in conditiile in care societatea nu a depus declaratiile privind impozitul pe profit pe aceasta perioada si avand in vedere ca dreptul organelor fiscale de a stabili impozite si taxe pentru respectiva perioada este prescris .

Perioada supusa verificarii : .x. 2002-.x. 2005.

In fapt, urmare efectuarii inspectiei fiscale organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea nu a depus declaratiile de impozit pe profit pentru perioada 1999-2001.

Urmare acestui fapt, organele de inspectie fiscala au solicitat **S.C. .X. SRL din .x.**, prin adresa nr.1041/27.04.2007, punerea la dispozitie a declaratiilor privind impozitul pe profit pe anul 2001 semestrul I 2002 si anul 2002. Societatea prin adresa de raspuns nr..X./02.05.2007 mentioneaza ca declaratiile solicitate nu pot fi puse la dispozitie, deoarece ele nu au fost depuse la organul fiscal.

Ulterior, in timpul controlului, respectiv la 11.X2007 si 04.X.2007 societatea a inaintat catre Directia generala de administrare a marilor contribuabili declaratiile privind impozitul pe profit pentru anii 1999, 2000, 2001 si 2002, acestea nemaifiind operate de catre compartimentul de specialitate din Directia generala de administrarea a marilor contribuabili, avand in vedere ca s-a implinit termenul de prescriptie.

Prin contestatie societatea a solicitat luarea in considerare a declaratiilor de impozit pe profit aferente anilor 1999-2002 depuse la autoritatile fiscale, avand in vedere ca dispozitiile legale aplicabile in materia prescriptiei extinctive nu instituie nici un termen de prescriptie pentru depunerea acestor declaratii.

In drept, pentru perioada .x. - iunie 2002 in ceea ce priveste recuperarea pierderilor anuale sunt incidente prevederile art.8 din Ordonanta Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, republicata cu completarile si modificarile ulterioare, care precizeza

ca : "(1) Pierderea anuala, stabilita prin declaratia de impozit pe profit, se recupereaza din profiturile impozabile obtinute în urmatorii 5 ani.

Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plata a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora" Aceste prevederi legale se regasesc si la art.13 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit valabil pentru perioada iulie 2002-.x. 2003 si art.26 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal aplicabil incepand din anul 2004.

Potrivit acestor prevederi legale **S.C. .X. .X.SRL din .x.** avea dreptul sa-si recupereze pierderile anuale din perioada 1999-2001 in urmatorii 5 ani cu conditia ca aceste pierderi sa fi fost stabilite prin declaratii de impunere anuale depuse la organele fiscale, caz in care organele de inspectie fiscala aveau obligatia ca in timpul inspectiei fiscale sa tina cont de pierderile stabilite in declaratiile de impunere anuale din perioada 1999-2001. Ori, societatea nu a depus la organele fiscale declaratiile de impunere anuale in cauza si prin urmare organele de inspectie fiscala la stabilirea obligatiei de plata in sarcina societatii au procedat corect la stabilirea debitului in sarcina societatii fara a tine cont de pierderile anuale din perioada 1999-2001.

In ceea ce priveste termenul de prescriptie sunt incidente prevederile art.21 din Ordonanta Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, in vigoare la data inceperii curgerii termenului de prescriptie pentru perioada 1999-2003:

"Dreptul organelor de control fiscal sau, dupa caz, al serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale de a stabili diferente de impozite si majorari de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum si de a constata contraventii si a aplica amenzi si penalitati pentru faptele ale caror constatare si sanctionare sunt, potrivit legii, de competenta organelor de control fiscal sau, dupa caz, a serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, pentru o perioada impozabila, se prescrie dupa cum urmeaza:

a) în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declaratiei pentru perioada respectiva;

b) in termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plata a impozitului , in cazul in care legea nu prevede obligatia depunerii declaratiei;

c) în termen de 5 ani de la data comunicării, catre contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, dupa caz, de serviciile de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale în conditiile prevazute de lege."

Din analiza prevederilor legale enuntate mai sus, rezulta ca dreptul organelor fiscale de a stabili obligatii fiscale pentru anii 1999-2001 este prescris, cu exceptia cazului in care prescriptia s-a suspendat sau intrerupt, potrivit legii, caz in care urmeaza a se calcula implinirea termenului de prescriptie in functie de existenta situatiei respective. Ca efect al implinirii prescriptiei, se stinge raspunderea fiscala a contribuabililor care sunt exonerati de plata obligatiilor fiscale ce cad in sarcina lor.

Potrivit acestor prevederi legale rezulta ca prescriptia actioneaza atat in ceea ce priveste dreptul organelor fiscale de a stabili obligatii fiscale cat si in ceea ce priveste dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau rambursarea unor creante fiscale.

In acest sens se retine ca potrivit art.15 din Ordonanta Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, republicata si OMF nr.1313/1999 pentru aprobarea modelului si continutului formularelor de declarare a obligatiilor de plata la bugetul de stat datorate de persoanele juridice la anexa 2, contribuabili aveau obligatia de a plati si depune declaratia privind impozitul pe profit pana la 25 inclusiv a primei luni a trimestrului urmator nasterii creantei fiscale.

Prin urmare, avand in vedere data comunicarii deciziei de impunere contestata, respectiv 30.07.2007, organele de inspectie fiscala au respectat prevederile legale enuntate mai sus efectuand verificarea in cadrul termenului de prescriptie prevazut de lege a stabilit obligatii fiscale in interiorul perioadei de prescriptie.

Deasemenea, pentru stabilirea rezultatului fiscal al anului 2002 organele de inspectie fiscala au avut in vedere prevederile art.13 alin.1 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit potrivit careia societatea avea dreptul de recuperare a pierderii fiscale in urmatorii 5 ani consecutivi, dar societatea nu a depus declaratia de impunere a anului precedent respectiv a anului 2001, desi avea obligatia depunerii declaratiei de impunere potrivit art.16 din Ordonanta Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, republicata cu modificarile si completarile ulterioare potrivit careia :

“1)În cursul anului fiscal, contribuabilii au obligatia de a depune declaratia de impunere pâna la termenul de plata al impozitului inclusiv, urmând ca dupa definitivarea impozitului pe profit pe baza datelor din bilantul contabil anual sa depuna declaratia de impunere pentru anul fiscal expirat pâna la termenul prevazut pentru depunerea bilantului contabil.

(2) Contribuabilii sunt raspunzatori pentru calculul impozitelor declarate si pentru depunerea în termen a declaratiei de impunere.”, prevederi preluate si la art.21 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, ori societatea nu a depus aceste declaratii de impunere pana la data

inspectiei fiscale in baza careia s-a emis decizia de impunere contestata.

In consecinta, intrucat **SC .X. SRL .x.** nu a depus depus declaratia de impozit pe profit pentru anii 1999-2001 aceasta si-a pierdut dreptul de recuperare a pierderii fiscale din perioada anterioara anului 2002 .

Avand in vedere cele retinute mai sus depunerea declaratiilor dupa implinirea termenului prescriptie nu produce niciun efect juridic, cu atat mai mult cu cat declaratia este asimilata cu o decizie sub rezerva verificarii ulterioare de catre organele fiscale, care potrivit art.91 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata nu mai poate fi emisa dupa implinirea prescriptiei.

In ceea ce priveste posibilitatea depunerii declaratiilor fiscale pentru perioade supuse inspectiei fiscale , se retine ca acestea nu se mai pot depune intrucat potrivit art.88 alin.3 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, rezerva verificarii ulterioare se anuleaza ca urmare a inspectiei fiscale , iar impozitul stabilit stabilit de organul de inspectie fiscala este cu titlul definitiv.

In acelasi sens s-a pronuntat si Directia generala legislatie si proceduri fiscale prin adresa nr.635206/20.07.2007

Nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei afirmatia societatii potrivit careia legea nu prevede un termen de prescriere a dreptului societatii de a depune declaratia de impunere deoarece **termenul de depunere a declaratiei de impunere se prescrie in termenul general de stabilire a impozitelor si taxelor care este de 5 ani, prevazut de art.16 din Ordonanta Guvernului nr.68/1997 privind procedura de întocmire si depunere a declaratiilor de impozite si taxe, republicata, potrivit caruia: "Dreptul de a constata nerespectarea prevederilor prezentei ordonante se prescrie într-un termen de 5 ani".**

Mai mult, potrivit art.231 " Dispozitii privind termenele " din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, *"Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga "*

Aceste dispozitii legale sunt dispozitii cu caracter general care reglementeaza situatia termenelor care au inceput sa curga sub imperiul legilor anterioare si pentru care legiuitorul a statuat ca raman supuse legilor vechi, ca exceptie expresa de la principiul neretroactivitatii.

De altfel, in acelasi sens sunt si considerentele Deciziei nr.V din 15 .x. 2007 pronuntata de Sectiile reunite ale Inaltei Curti de Casatie si justitie , publicata in Monitorul oficial al Romaniei, partea I,

nr.732/30.10.2007, unde se precizeaza :”Din moment ce [...] organele fiscale pot efectua controale pe o perioada de 5 ani anteriori, adica si pentru raporturi juridice de drept fiscal nascute inainte de intrarea in vigoare la 1 .x. 2004, a Codului fiscal, **este evident ca stabilirea diferentelor de impozit sau a altor obligatii fiscale datorate de operatorii economici trebuie efectuata in baza reglementarilor existente in momentul nasterii raportului juridic de drept fiscal**, chiar daca actiunea de control se desfasoara in perioada in care sunt in vigoare dispozitiile Codului Fiscal.

Sub acest aspect este de observat ca dispozitiile Codului Fiscal, intrat in vigoare la data de 1 .x. 2004 pot opera numai pentru viitor, toate actele supuse controlului ce se efectueaza de catre organele fiscale, in vederea examinarii legalitatii deducerilor de taxa pe valoarea adaugata **neputand fi analizate, in coformitate cu principiul tempus regit actum, decat potrivit normelor legale aplicabile in momentul nasterii fiecarui raport juridic.** ”.

Prin urmare, organele de inspectie fiscala au procedat in mod legal privind efectuarea inspectiei fiscale in interiorul perioadei de prescriptie.

In ceea ce priveste invocarea pct.5 din sectiunea B - Procedura intocmirii si depunerii declaratiei rectificative din OMF nr.2690/30.12.1997, se retine ca declaratia rectificativa prin insasi denumirea sa, modifica declaratia anuala de impozite si taxe initiala, respectiv ceva ce exista deja, dar nu poate tine loc de aceasta .

In ceea ce priveste sustinerea societatii potrivit careia nu are relevanta faptul ca pentru perioada 1999-2001 nu a avut loc nici un control fiscal aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat daca ar fi existat un control fiscal perioada impozabila se prescrie in termen de 5 ani de la data comunicarii impozitului stabili de organul fiscal si nu de la data expirarii termenului de depunere declaratiei de impozite si taxe, asa cum este prevazut de art.21 lit.c din Ordonanta Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, citat mai sus.

In consecinta, se respinge ca neintemeiata contestatia **SC X.X.SRL .x.** pentru suma de .X. lei reprezentand impozit pe profit si accesoriile aferente.

2. Referitor la suma de X lei din care :

- X lei - impozitul pe profit;
- X lei - majorari de intarziere;

Agentiei Nationale de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte asupra deductibilitatii sumei de .X. lei reprezentand cheltuieli cu transportul de la si la locul de munca in conditiile in care din documentele existente la dosarul cauzei nu rezulta ca organele de inspectie fiscala au analizat motivele in baza carora au considerat ca acestea nu sunt aferente veniturilor .

Perioada supusa verificarii: .x. - .x. 2005.

In fapt, societatea contestatoare a inregistrat la cheltuieli deductibile fiscal suma de .X. lei in baza facturii emise de SC X SRL .x. reprezentand contravaloarea cheltuielilor cu transportul in regim de cursa -conventie a salariatilor in perioada .x. - .x. 2005, conform cererii societatii contestatoare.

Organele de inspectie fiscala au considerat ca au fost incalcate prevederile art.21 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

In drept, potrivit prevederilor art.21 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal potrivit caruia "(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare".

In temeiul acestor prevederi legale se retine ca sunt deductibile fiscal numai cheltuielile care contribuie la realizarea de venituri.

Din documentele aflate la dosarul cauzei se retine ca organele de inspectie fiscala au precizat ca prin pct.10 din Ordonanta Guvernului nr.83/2004 de modificare a codului fiscal cheltuielile cu transportul salariatilor de la si la locul de munca incepand cu 01.01.2005 nu se mai incadreaza in categoria cheltuielilor social conform art.21 alin.3 lit c din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, fara sa faca o analiza a motivelor pentru care a considerat ca aceste cheltuieli nu sunt aferente veniturilor .

Avand in vedere argumentele invocate de contestatoare privind Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal in sensul ca aceasta nu include cheltuielile cu transportul de la si la locul de munca in categoria cheltuielilor nedeductibile de la art.21 alin.4 sau a cheltuielilor cu deductibilitate limitata de la art.21 alin.3 , si faptul ca organele de inspectie fiscala nu au analizat natura acestor cheltuieli si nu au precizat motivele pentru care au considerat aceste cheltuieli ca nefiind aferente veniturilor, urmeaza a se desfiinta

decizia de impunere nr..X.19.07.2007 pentru acest capat de cerere cu consecinta reverificarii de catre o alta echipa decat cea care a intocmit Raportul de inspectie fiscala nr..X./19.07.2007 pentru impozitul pe profit in suma de X lei si accesoriile aferente in suma de X lei comform prezentei decizii si actelor administrative in vigoare .

Pentru considerentele retinute si in temeiul art.231, art.215 alin.1 si alin.2 si art.209 alin.1 coroborat cu art.216 alin.(4) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in 31.07.2007, se

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de **S.C. .X. SRL din .x.** pentru suma de X lei reprezentand :

- X lei - impozit pe profit ,
- .X.lei - majorari de intarziere aferente .

2. Desfiintarea deciziei de impunere nr. .X.19.072007 pentru suma de X lei din care:

- X lei - impozit pe profit;
- Xlei - majorari de intarziere aferente, urmand ca organele de inspectie fiscala printr-o alta echipa decat cea care a efectuat inspectia fiscala, sa reanalizeze situatia de fapt si sa emita dupa caz o noua decizie de impunere avand in vedere cele retinute in continutul deciziei

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel .x., in termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL